

РЕШЕНИЕ

№ 7998

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6893** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.53 ал.1 от Закона за държавните помощи и чл.26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците/ЗМДВИП/.

Образувано е по жалба на Фламинго Турс Г., седалище и адрес на управление: 40476, У. 15,Д., Германия, чрез адв. П., съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Заповед № Т-РД-27-1181/30.06.2022г. на Министъра на туризма с която на дружеството е отказано предоставяне на държавна помощ по проектно приложение с рег. № BG-176789478-2021-08-0139.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

За да постанови процесната Заповед – отказ за предоставяне на държавна помощ, Министъра на туризма е приел, че представените от кандидата документи не са в съответствие с утвърдените със Заповед № Т-РД-04-02/29.03.2022г. на Министъра на туризма – Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ, фаза III“Държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република Б. с цел туризъм“/Насоките/.

И по-конкретно: при извършена проверка на документите, не може да се установи автора и титуляра на електронното изявление при подписване на документа /Приложение 1 към Насоките/, обстоятелство, което води до обективна невъзможност да се установи представителната власт на упълномощеното лице и оттам активната легитимация на заявителя. На следващо място, административният орган е посочил, че същите изводи са валидни и по отношение на декларация по образец, съгласно Приложение № 2, която не е подписана с валиден КЕП.

С процесната жалба, дружеството претендира незаконосъобразност на оспорваният акт, поради липса на мотиви – основание по чл. 59 ал.1 вр. чл.146 ал.1 т.2 от АПК, тъй като при издаване на акта липсва посочване на относима правна норма, даваща право на отказ за отпускане на държавната субсидия. На второ място, жалбоподателя твърди, че е изпълнил всички изисквания за редовност на представената документация за кандидатстване, като първоначално подаденото проектно предложение, в частност - Приложения № 1 и № 2 са подписани с КЕП от адв. П., като пълномощник на Фламинго Турс Г., а впоследствие и след уведомление за необходимо представяне на допълнителни документи - отново са представени посочените две приложения, този път с електронен подпис на г-н М. В., единствен директор и представляващ дружеството. В този смисъл установените и възприети от органа факти са неверни, което е опорочило и правните му изводи.

С оглед така очертанятия предмет на спора, твърденията на страните и наличните по делото доказателства настоящият състав приема:

По силата на чл.26 ал.1 от ЗМДВИП - две години след отмяната на извънредното положение Министерството на туризма предоставя на туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република Б. с цел туризъм, държавна субсидия в размер на 35 евро за всяка седалка от максималния пътнически капацитет на самолета за всеки полет. Субсидията се отпуска за всяка седалка, заета от лице, ползващо туристическа услуга в Република Б., само за полети с капацитет от не по-малко от 100 места.

Текста на ал.3 на посочената норма предвижда, че редът за предоставяне на субсидията се определя с акт на министъра на туризма.

В съответствие с чл.26 ал.3 от ЗМДВИП министъра на туризма със своя Заповед № Т-РД-04-02/29.03.2022г. е утвърдил Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ, фаза III“Държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република Б. с цел туризъм“.

Съгласно раздел X от Насоките, „Ред за предоставяне на помощта“, в текстова част отделена с обозначение „ВАЖНО“ е посочено, че: „заявлението се подава електронно чрез С., като се подписва с валиден КЕП към датата на кандидатстване от лице с право да представлява кандидата или упълномощено от него лице.... При упълномощаване за подаване, следва да се прикачи в С. изрично пълномощно – попълнено по образец/Приложение 1/, подписано с КЕП от официалния представител на кандидата, в зависимост от начина на представяване – заедно и/или поотделно... В случай на подаване на заявлението от пълномощник, КЕП-ът, с който се подписва същото следва да бъде с титуляр и автор упълномощеното физическо лице....“

В процесният казус безспорно е установено, че заявлението за кандидатстване на дружеството е подадено от адв. П., подписано е с неин КЕП, като към заявлението е подадено и пълномощно-Приложение № 1, по силата на което представляващият

дружеството М. В. упълномощава Д. П. да го представлява в производството. Същото пълномощно е подписано ръкописно, с положен до подписа печат на дружеството. В този смисъл безспорно същото не отговаря на посочените условия, съгласно утвърдените Насоки.

Така, с писмо от 14.06.2022г. изпратено чрез системата „С.“ от председателя на оценителната комисия, кандидата е уведомен, че във връзка с подаденото него заявление: „1.Пълномощното не е с положен КЕП на официалния представител на кандидата. Документът е със сканиран подпис на официалния представител, а не с КЕП.“ Към това уведомление е посочен и цитат на условието от Насоките за представяне на пълномощно и указание към кандидата „да представи пълномощно по образец, съгласно Приложение № 1, подписано с валиден КЕП от официалния представител на кандидата... за да удостовери авторството на електронния документ...“

Дадени са указания и досежно изискването за подписване на Декларация – Приложение № 2 с КЕП на официалния представител на кандидата, ведно с констатацията, че документът е приложен със сканиран подпис, а не с КЕП.

С изпратен отговор от адв. П.,редом с другите документи е представено отново пълномощно – Приложение № 1, което е подписано собственооръчно от упълномощителя, както и декларация – Приложение № 2 подписана собственооръчно от представителят на дружеството.

В този смисъл следва да се приеме еднозначно, че представеното от адв. П. пълномощно не е в съответствие с изискванията, обективирани в Насоките. Всъщност посоченият извод се потвърждава и от заключението на вещото лице по допуснатата съдебна компютърно-техническа експертиза, съгласно което електронното подписване не съдържа данни за упълномощителя М. В., упълномощеното лице Д. Ж. и дружеството Фламинго турс Г..

В настоящият казус е налице установена форма за удостоверяване на представителна власт. Именно нейното нарушаване представлява основание за постановяване на процесният отказ. Процедури като процесната са строго формални и с цел бързина и оперативност, администриращият процедурата орган може да въвежда формални изисквания и същите да бъдат законово обосновани. Тези изисквания не целят да установят сами по себе си въпроса за наличие на представителна власт, а регламентират начина на проверка дали такава власт е налице.

Всъщност въпроса налице ли е била валидно учредена представителна власт е неотносим и към предмета на настоящето дело. Ноторно е, че дори действия без представителна власт не са изцяло, а относително недействителни, като относителността е поставена в зависимост от потвърждаването и приемането им от представлявания.

За администриращият процедурата, орган, е от водещо значение да може да установи бързо и оперативно наличието на представителна власт, за да приеме, разгледа, оцени предложенията и приключи процедурата. Същата е целева и времево ограничена. Т.е. по дефиниция подчинена на изискването за срочност. Посоченият извод следва ясно от текста на чл.26 ЗМДВИП регламентиращ предоставянето на помощта – две години след отмяната на извънредното положение. В съответствие с принципа на добра администрация и в съответствие с правилата, утвърдени с Насоките, оценителната комисия е дала ясни указания на дружеството какво пълномощно следва да бъде представено, което указание участника не е изпълнил. В този смисъл

възраженията му за незаконосъобразност на оспорваният акт са неправилни.

Успоредно с това и доколкото процесната жалба съдържа твърдение за немотивираност, поради липса на посочено в оспорваната Заповед правно основание, то следва да се има предвид, че същата съдържа изрично позоваване както на нормите на чл.26 от ЗМДВИП и чл. 11, чл.12, чл.16 и чл.17 от Закона за държавните помощи – като разпоредби регламентиращи компетентността на органа, така и позоваване на самите Насоки, раздел X, като основание за постановяване на процесният отказ. Посочени са и фактически основание относими към цитираната нормативна база.

С оглед нормата на чл.26 ал.3 ЗМДВИП, Насоките представляват приложим в производството акт, поради което позоваването на същите може да послужи като правно основание на съдържащият се в оспорваната Заповед, отказ. Успоредно с това и при анализ на съдържанието на самите Насоки, в приложимата към спора част, съдът не установява противоречието им с императивни законови разпоредби, можещи да доведат до незаконосъобразност на мотивираният с тях, оспорен отказ.

На следващо място и относно второто, изведено от административният орган, основание за постановяване на процесният отказ, а именно – наличие на подадена Декларация – Приложение № 2, непълнена в съответствие с изискванията на Насоките, съдът съобрази:

Относно изискването за попълване на Декларация – приложение 2, Насоките не съдържат условие аналогично с предходното, така, че органа да се позове на валидност на изложените съображения по Приложение № 1 към документите подадени с Приложение № 2 от Насоките, както е и сторено. Видно от раздел X от Насоките, „Ред за предоставяне на помощта“, „Кандидатите следва да представят следните документи“, т.“2“, е посочено изискването на администратора на помощта кандидатите да представят: „Декларация по образец за изпълнени условия по временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19-Приложение № 2.“

В приложеният към преписката образец на Декларация-Приложение № 2, на последната страница, се съдържа поле означено /подпис/. Посоченото обстоятелство, само по себе си предполага ръкописно полагане на подпис. Насоките не съдържат никъде изискване декларацията да бъде подписана с ел. подпис. Насоките не съдържат и изискване всеки отделен документ да бъде подписан самостоятелно с електронен подпис. Декларацията на дружеството е подписана ръкописно от представляващият – М. В. и е подадена от адв. Д. с нейният ел. подпис. Независимо от това, върху подадената от участника Декларация - Приложение № 2 се установява положен ел.подпис на адв. П.. В този смисъл не са налице никакви основания позволяващи да се приеме, че така подписаната и подадена декларация е в отклонение от условията и реда за кандидатстване. Ето защо посоченото основание за отказ съдът счита за незаконосъобразно, макар и без решаващо значение за изхода от спора.

С оглед цялостният предмет на съдебна проверка по чл.168 ал.1 АПК, съдът дължи да отбележи още, че:

По силата на чл.9 ал.1 от Закона за държавните помощи, администратор на помощ е лице, което предоставя или управлява, включително разработва държавна помощ или минимална помощ, освен когато в закон е предвидено друго. От своя страна нормата на чл. 11 от Закона за държавните помощи, предвижда, че държавна помощ или минимална помощ се предоставя с акт за предоставяне, в който се определя администратор на помощта и лице по чл. 9, ал. 5, когато е налице възлагане.

Конкретният акт с който се определя администратор на помощта са посочените Насоки /арг. чл.26 ал.3 от ЗМДВИП/. Съгласно Раздел II от насоките за администратор на помощта е министъра на туризма. Възлагане не е налице. В този смисъл следва да се приеме, че Заповедта е издадена от компетентен орган.

На следващо място, същата е постановена в съответствие с изискванията за форма и съдържание, като при постановяването и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

При този изход от спора, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед факта на осъществяване на процесуално представителство единствено под формата на депозиран от ответника писмен отговор на жалбата, съдът счита за справедливо да определи дължимото възнаграждение в минимален нормативен размер, а именно – 100/сто/лева, съобразно текста на чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

С оглед гореизложеното и на основание чл.64 от Закона за държавните помощи вр. чл.172 ал.2 предл. пето от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фламинго Турс Г., седалище и адрес на управление: 40476, У. 15, Д., Германия срещу Заповед № Т-РД-27-1181/30.06.2022г. на Министъра на туризма.

ОСЪЖДА Фламинго Турс Г., дружествен номер HRB 78889, седалище и адрес на управление: 40476, У. 15, Д., Германия да заплати на Министерство на туризма на Република Б. сумата от 100 /сто/ лева съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: